

Válečník Ignus Verbíři

Díl sedmý

Ilustrace: Petr Kim
Text: Zbyněk Pavienský

Ignus jako prostý poutník opustil trpasličí hrad a procházel válkou zničenou krajinou. Opuštěné rodině pomohl vykopat brambory a poprvé v životě dostal mateřské pozhřebání.

Verbíři unášejí muže a odvádějí je do války.

Hněte sebou! Stejně budete jen potravou pro sekery trpaslíků.

1

Přes spáleniště, přes krvavé řééky, jdou mstící pluky neochvějně dádáá!

Smiluj se nad námi, Bože.

To je teda hrdinství. Unášet muže od rodin.

2

Chlapi, utečte. A řekněte všem, že císař chce od trpaslíků získat Dáblovu krev.

Dáblova krev? O ní mi vyprávěla babička.

3

Dáblova krev je čiré zlo.

Dík za záchranu.

4

Snad si mě vojáci nevěšimnou.

5

Utíkají! Chyťte je! Stáhnú tě z kůžel! Tupým nožem!

Zajímavá nabídka. Obávám se ale, že ji budu muset odmítnout.

6

Tady mě nenajdou.

7

He?!

8

Dělej, schovej se! Tady tě nenajdou.

9

Hej, ženštino! Hledáme uprchlíka.

Tady není. Všechny muže jste už odvedli.

10

Radši zkontrolujujem sklep.

11

WZZŽUM

12

Proč jsi mě zachránila?

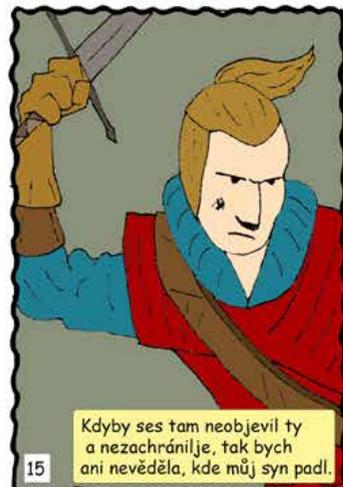
Vím, kdo jsi, Ignusi. Jednou jsi zachránil mého syna.

13

V bitvě o Brondheim je obklíčili obři. Neměli šanci uniknout.

14

Kdyby ses tam neobjevil ty a nezachránil je, tak bych ani nevěděla, kde můj syn padl.

15

Jsi dobrý člověk.

To pochybuju.

16

Dobrý člověk? Tak to slyším úplně poprvé.

17